

Deutsch-Polnisches Schultheaterfest der Uckermärkischen Bühnen Schwedt

BIS ANS LIMIT DO GRANIC MOŻLIWOŚCI

Das Leben am Limit – schnell – berauschend – elektrisierend. Viel Party. Vor allem viel Alkohol. Genau das feiert Florian, 16. Genau das braucht er, um seine Probleme verblässen zu lassen. Die Schule nervt. Die Erwachsenen nerven. Auch das mit Hanna nervt. Sie interessiert sich für jemand anderen. Da hilft Alkohol: Schmeckt gar nicht so übel, kann man sich daran gewöhnen. Auf der Suche nach sich und einem Weg durch die Pubertät wird die Gewohnheit zur Sucht. Florian trinkt weiter bis ans Limit, bis zum Filmriss und bis zum Unfall. Seine Geschichte wird auf verschiedenen Zeitebenen erzählt. In Rückblicken berichtet er vom leichten Weg in die Krise und in der Therapie vom schwierigen Weg hinaus. In seinen teilweise flashbackartigen Rückblicken kommen weitere prägende Figuren zu Wort. Sie legen ihre Gedanken und Gefühle offen. Aus dem familiären Umfeld sind dies der Vater, die Mutter und der Großvater. Weitere wichtige Stimmen aus der Vergangenheit sind Hanna, sein Lehrer und seine Kumpels. Die Therapiezeit wird vom behandelnden Arzt Doktor Liebich begleitet. So werden die Monologpassagen immer wieder durch (vorprozierte) Dialoge unterbrochen. Vergangenheit und Gegenwart verschwimmen ineinander.

Ist die Therapie erfolgreich für Florian? 50 % der Klienten fangen nach der Therapie wieder an zu trinken. Eine Fifty-fifty-Chance für Florian. Das Ende bleibt offen.

Życie na granicy – szybkie, ekscytujące, pełne emocji. Mnóstwo imprez. A przede wszystkim – dużo alkoholu.

Właśnie tego potrzebuje 16-letni Florian, żeby zapomnieć o swoich problemach. Szkoła go wkurza. Dorośli go wkurzają. Nawet Hanna go denerwuje – bo interesuje się kimś innym. Alkohol pomaga. Na początku nie smakuje zbyt dobrze, ale można się przyzwyczaić. W poszukiwaniu siebie i próbie przejścia przez trudny czas dojrzewania, Florian coraz częściej sięga po alkohol. Aż w końcu wpada w uzależnienie. Pije coraz więcej – aż do momentu, gdy traci kontrolę. W końcu urywa mu się film i dochodzi do wypadku. Historia Floriana opowiadana jest na różnych poziomach czasowych. W retrospekcjach opowiada o tym, jak łatwo wpadł w kryzys. Podczas terapii opowiada, jak trudno z niego wyjść. Pojawiają się też wspomnienia – niektóre jakby pomieszane z rzeczywistością. W tych wspomnieniach głos zabierają też inni: – mama, tata, dziadek – czyli jego rodzina, – Hanna, nauczyciel, koledzy – osoby z jego przeszłości.

A w terażniejszości towarzyszy mu lekarz – doktor Liebich. Monologi Floriana często przerywane są dialogami. Przeszłość i terażniejszość mieszają się ze sobą.

